

Sygn. akt I A Ca 577/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Jarosław Marek Kamiński
Sędziowie	:	SA Irena Ejsmont - Wiszowata SO del. Krzysztof Chojnowski (spr.)
Protokolant	:	Iwona Aldona Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2012 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **L. S. i B. S.**

przeciwko (...) **Bankowi S.A. w W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji **powodów**

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 19 marca 2012 r. sygn. akt I C 1783/10

I. oddała apelację;

II. zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kwotę 2.000 zł tytułem części zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.

UZASADNIENIE

Powodowie L. S. i B. S. wnosili o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku, któremu Sąd Rejonowy w Białymstoku nadał klauzulę wykonalności przeciwko B. S. w dniu 3 lipca 2003 roku w sprawie II Co 2082/03, a także przeciwko L. S. w dniu 12 września 2003 roku w sprawie II Co 2177/03 oraz dalszych tytułów wykonawczych oznaczonych kolejnymi numerami 4 i 5, podnosząc, iż roszczenie objęte bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku uległo przedawnieniu. W toku postępowania powodowie podnosili zarzuty formalne dotyczące treści bankowego tytułu egzekucyjnego, podkreślając niedokładności w oznaczeniu umowy. Wskazywali również, iż wartość przewłaszczonej na zabezpieczenie przez pozwanego ruchomości w większej części zaspokaja jego roszczenia, a twierdzenia pozwanego

o ich sprzedaży za niższą cenę niż wartość z umowy kredytowej są niewiarygodne. Podnosili też brak podstaw do wypowiedzenia umowy kredytowej oraz podważali skuteczność samego doręczenia wypowiedzenia, wskazując, iż korespondencja dotycząca wypowiedzenia umowy kredytowej została doręczona powodowi L. S. nie zaś powodce B. S., która była stroną przedmiotowej umowy.

Pozwany (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wnosił o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że trzyletni termin przedawnienia roszczenia przerwany został przez wszczęcie postępowań egzekucyjnych. Nadto podnosił, iż powodowie nie wykazali zasadności zarzutów formalnych odnoszących się do treści tytułu. Wskazywał, że różnica pomiędzy kwotą widniejącą w bankowym tytule egzekucyjnym 2.890.970,74 złotych, a kwotą dochodzoną w postępowaniu egzekucyjnym 2.683.551,39 złotych wynika z faktu zaliczenia na poczet wierzytelności kwoty ze sprzedaży przewłaszczonej na zabezpieczenie maszyn. Podnosił też, że doręczenie wypowiedzenia umów kredytowych było skuteczne, albowiem zostały one doręczone w lokalu przedsiębiorstwa powódki jej mężowi, który asystował przy zawieraniu przedmiotowych umów. Podkreślał, że dotychczas powódka, pomimo zakończonego procesu przed Sądem Rejonowym w Łomży, nie negocjowała uprawnień banku do egzekwowania jego wymagalnych zobowiązań, a jedynie ich sposób.

Wyrokiem z dnia 19 marca 2012 roku Sąd Okręgowy w Białymstoku oddalił powództwo, obciążył powodów obowiązkiem zwrotu stronie pozwanej kosztów procesu i nie obciążył stron nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Sąd ten ustalił, że na wniosek (...) Banku Spółki Akcyjnej w W. Sąd Rejonowy w Białymstoku nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku klauzulę wykonalności przeciwko B. S. w dniu 3 lipca 2003 roku w sprawie II Co 2082/03, a także przeciwko L. S. w dniu 12 września 2003 roku w sprawie II Co 2177/03. W dniu 1 marca 2004 roku pozwany złożył po raz pierwszy wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko B. S. i L. S. na podstawie tego tytułu wykonawczego. Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku pod sygnaturą II Km 386/04 okazało się bezskuteczne i postanowieniem tego Komornika z dnia 29 września 2004 roku zostało umorzone. W październiku 2004 roku (...) Bank Spółka Akcyjna w W. złożył ponowny wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko B. S. i L. S. na podstawie tego tytułu wykonawczego. Egzekucja prowadzona przez Komornika Sądowego Rewiru III przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku pod sygnaturą III Km 1499/04 również okazała się bezskuteczna i postanowieniem tego Komornika z dnia 5 kwietnia 2007 roku została umorzona. Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2009 roku w sprawie II Co 2598/09 Sąd Rejonowy w Białymstoku w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku wydał dalsze tytuły wykonawcze oznaczone kolejnymi numerami porządkowymi. W listopadzie 2009 roku (...) Bank Spółka Akcyjna w W. po raz kolejny złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko B. S. i L. S. na podstawie tytułu egzekucyjnego numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku, któremu nadano klauzulę wykonalności przeciwko B. S. w dniu 3 lipca 2003 roku w sprawie II Co 2082/03, a także przeciwko L. S. w dniu 12 września 2003 roku w sprawie II Co 2177/03. Na podstawie tego wniosku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku prowadzi egzekucję pod sygnaturą AW-Km 38/10. Od 30 listopada 2009 roku egzekucję przeciwko B. S. i L. S. na wniosek pozwanego pod sygnaturą Km 1073/09 prowadzi także Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Grajewie. Egzekucja ta jest prowadzona na podstawie dalszego tytułu wykonawczego oznaczonego numerem 2 w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności i wydanego wierzycielowi zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 27 sierpnia 2009 roku w sprawie II Co 2598/09 w celu wszczęcia i prowadzenia egzekucji z nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Grajewie prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...).

Sąd I instancji ustalił też, że wyrokiem z dnia 30 listopada 2010 roku Sąd Okręgowy w Łomży oddalił powództwo B. S. i L. S. przeciwko (...) Bankowi Spółce Akcyjnej w W. o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych, na podstawie których egzekucję pod sygnaturą Km 1073/09 prowadzi Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Grajewie, a wyrokiem z dnia 10 maja 2011 roku w sprawie I ACa 190/11 Sąd Apelacyjny w Białymstoku oddalił apelację B. S. i L. S. od tego wyroku Sądu Okręgowego w Łomży.

Sąd I instancji badał powództwo w oparciu o art. 840 § 1 k.p.c.

W pierwszej kolejności zaznaczył, że roszczenie objęte bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku, któremu nadano klauzulę wykonalności przeciwko B. S. w dniu 3 lipca 2003 roku w sprawie II Co 2082/03, a także przeciwko L. S. w dniu 12 września 2003 roku w sprawie II Co 2177/03 nie uległo przedawnieniu, albowiem zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. bieg terminu przedawnienia został przerwany przez wnioski wierzyciela o wszczęcie egzekucji przeciwko B. S. i L. S. na podstawie tego tytułu wykonawczego z dnia 1 marca 2004 roku, z dnia 27 października 2004 roku i z dnia 16 listopada 2009 roku.

Dalej Sąd I instancji podkreślił, że podstawy powództwa z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. nie mogły stanowić zarzuty formalne dotyczące treści bankowego tytułu egzekucyjnego, albowiem winny być one przedmiotem badania przez sąd nadający klauzulę wykonalności.

Odnosząc się do zarzutu nieskutecznego doręczenia powódce umów kredytowych Sąd Okręgowy zaznaczył, że pozwany wskazał, iż wypowiedzenie umowy kredytowej zostało doręczone przez pracownika banku w siedzibie przedsiębiorstwa powódki B. S. i w siedzibie tej obecny był powód L. S., który towarzyszył powódce przy zawieraniu umowy pożyczki, był znany pracownikom banku m in. jako poręczyciel innej pożyczki i orientował się w sprawach przedsiębiorstwa. Z kolei powód L. S. wskazał, iż początkowo posiadał pełnomocnictwo do reprezentowania powódki B. S., które wprawdzie zostało cofnięte, ale działał on na podstawie ustnego pełnomocnictwa żony. Podkreślił, że powódka upoważniła go do odbioru pisma z banku. Jednocześnie nie kwestionował, iż odebrał korespondencję z banku z wypowiedzeniem umowy, aczkolwiek wskazał, iż ze względu na stan żony nie powiedział jej o tym od razu. W konsekwencji Sąd I instancji uznał, że doręczenie wypowiedzenia umów kredytowych nastąpiło skutecznie do rąk osoby uprawnionej do odbioru korespondencji. Zaznaczył przy tym, że dotychczas powódka B. S. nie kwestionowała prawidłowości doręczenia wypowiedzenia umów kredytowych, a jedynie sposób prowadzenia egzekucji.

Zdaniem Sądu I instancji drugorzędne znaczenie dla sprawy miała podnoszona przez powodów kwestia rzeczywistej wartości ruchomości przejętych przez pozwanego w związku z przewłaszczeniem na zabezpieczenie a wartości ich sprzedaży przez pozwanego. Powodowie starali się wykazać, iż wartość przewłaszczonych na zabezpieczenie ruchomości powinna zaspokoić w większości wierzytelność pozwanego, zaś podane przez pozwanego ceny ich sprzedaży były znacznie mniejsze, niż wartość maszyn wskazana w umowach o przewłaszczenie na zabezpieczenie. Powodowie nie wykazali zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, iż pozwany uzyskał lub mógł uzyskać inne kwoty. Wartość ruchomości określona w umowach kredytowych i umowach przewłaszczenia na zabezpieczenie nie świadczy o tym, że takie kwoty zostały uzyskane ze sprzedaży. Najistotniejszym jednak jest, iż kwoty uzyskane w toku postępowania egzekucyjnego po powstaniu tytułu wykonawczego nie stanowią podstawy do pozbawienia w tej części tegoż tytułu wykonalności.

W ocenie Sądu Okręgowego powodowie nie wykazali również, że nie było w ogóle podstaw do wypowiedzenia umów kredytowych wobec braku zaistnienia okoliczności uzasadniających przypuszczenie o zagrożeniu upadłości powódki. Powodowie nie przedstawili sprawozdań finansowych z prowadzonej działalności. Wobec tego za uzasadnione Sąd ten uznał twierdzenia pozwanego, iż już na początku maja 2003 roku powódka nie spełniała swoich wymagalnych wierzytelności. Pozwany wskazał, iż już w lipcu 2003 został złożony pierwszy wniosek o ogłoszenie upadłości, ale sąd oddalił ten wniosek z uwagi na brak środków na jej przeprowadzenie, a twierdzenia te poniekąd znalazły odzwierciedlenie w twierdzeniach powoda, który przyznał, iż wniosek o ogłoszenie upadłości z września 2003 roku nie był pierwszym wnioskiem. Powód L. S. wskazał, iż zakład przestał działać przed wypowiedzeniem przez bank umów kredytowych, co potwierdza stanowisko pozwanego, iż sytuacja finansowa prowadzonej przez powódkę B. S. działalności uzasadniała postawienie jej w stan upadłości.

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd I instancji wskazał art. 98 k.p.c.

Powyższy wyrok w części oddalającej powództwo i obciążającej powodów obowiązkiem zwrotu stronie pozwanej kosztów procesu zaskarżyli apelacją powodowie, zarzucając:

- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 123 § 1 pkt 1 k.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż egzekucja prowadzona przez pozwanego pod sygnaturą Km 1499/04 doprowadziła do przerwania biegu przedawnienia w stosunku do całości kwoty objętej bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku w sytuacji, gdy postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadzone było jedynie co do kwoty 2.683.551,39 złotych;

- naruszenie art. 840 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, iż powodowie w postępowaniu prowadzonym w ramach powództwa określonego tym przepisem nie mogą podnosić zarzutów i twierdzeń przeciwko treści bankowego tytułu egzekucyjnego tożsamyh z tymi, które mogły stanowić podstawę zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a także, iż powodowie nie mogą w niniejszym postępowaniu powoływać się na fakt zaspokojenia wierzytelności w znacznej części wskutek zbycia ruchomości przewłaszczonych na pozwanego, już po wydaniu bankowego tytułu egzekucyjnego;

- obrazę prawa materialnego, które Sąd winien wziąć pod uwagę z urzędu, polegającą na wadliwości formalnej bankowego tytułu egzekucyjnego numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku w postaci wadliwego wskazania wysokości odsetek i terminów ich płatności oraz wadliwego oznaczenia czynności bankowej, z której wynika zobowiązanie powodów, tj. obrazę art. 96 ust. 2 ustawy Prawo bankowe, które zresztą sygnalizowane było przez powodów;

- brak wymagalności roszczenia pozwanego w dacie wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego i tym samym wadliwe stwierdzenie o wymagalności roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym powodujące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 96 ust. 2 ustawy Prawo Bankowe w zw. z art. 75 ust. 2 tej ustawy;

- obrazę przepisów postępowania, tj. art. 227 k.p.c. i art. 230 k.p.c. przez oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości na okoliczność wartości rynkowej ruchomości przejętych przez pozwanego na zaspokojenie roszczeń, a nadto brak uznania za przyznane okoliczności i faktów podnoszonych przez powodów, zaś nie zaprzeczonych przez pozwanego.

Wskazując na powyższe wnosili o uchylenie zaskarżanego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe, zgodne z zebranyh w sprawie materiałem dowodowyh, ustalenia faktyczne. Ustalenia te Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne. Nie sposób jednak w całości podzielić dokonanej przez Sąd I instancji oceny jurydycznej stanu faktycznego sprawy.

Na wstępie trzeba przypomnieć, że art. 843 § 3 k.p.c. przewiduje prekluzję procesową do zgłaszania zarzutów stanowiących podstawę powództw przeciwegzekucyjnych. Zgodnie z tym przepisem wszystkie zarzuty powinny być zgłoszone już w pozwie, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu, chyba że powód wykaże, iż z przyczyn od siebie niezależnych nie mógł ich zgłosić w pozwie. Zarzuty zgłoszone w późniejszych pismach procesowych są podnoszone bezskutecznie i sąd rozpoznający sprawę jest obowiązany je pominąć. Sąd może rozpoznawać tylko te zarzuty, które zostały zgłoszone w pozwie. W niniejszej sprawie w pozwie został zgłoszony tylko zarzut przedawnienia roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku, któremu nadano klauzulę wykonalności przeciwko B. S. w dniu 3 lipca 2003 roku w sprawie II Co 2082/03, a także przeciwko L. S. w dniu 12 września 2003 roku w sprawie II Co 2177/03. Kolejne zarzuty dotyczące wypowiedzenia umów kredytowych przez (...) Bank Spółkę Akcyjną w W., zarzuty dotyczące samej treści tytułu wykonawczego i błędów formalnych w tym tytule, a także inne zarzuty podnoszone w toku procesu zostały zgłoszone bezskutecznie i Sąd I instancji obowiązany był pominąć te zarzuty, a nie rozpoznawać je merytorycznie.

Oceniając żądanie powodów z uwzględnieniem prekluzji z art. 843 § 3 k.p.c., tj. tylko w kontekście zarzutu przedawnienia roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku w pierwszej kolejności należy wskazać, że przed Sądem Okręgowym w Łomży toczyła się pod sygnaturą I C 498/10 sprawa z powództwa B. S. i L. S. przeciwko (...) Bankowi Spółce Akcyjnej w W. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Sprawa ta dotyczyła innych tytułów wykonawczych (dalszych tytułów oznaczonych numerami 2 i 3), ale tego samego tytułu egzekucyjnego i tego samego obowiązku wynikającego z bankowego tytułu egzekucyjnego numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku. Sprawa ta została zakończona wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 30 listopada 2010 roku oddalającym powództwo. Sąd ten nie uwzględnił zarzutu przedawnienia roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku. Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 10 maja 2011 roku w sprawie I A Ca 190/11 oddalił apelację powodów od tego wyroku Sądu Okręgowego w Łomży. Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. istota wiążącej mocy prawomocnego orzeczenia sądu polega na związaniu jego treścią także innych sądów i organów państwowych. Moc wiążąca prawomocnego orzeczenia określona w art. 365 § 1 k.p.c. w odniesieniu do sądów oznacza, że muszą one przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak jak to przyjęto we wcześniejszym prawomocnym orzeczeniu. Zatem w kolejnym postępowaniu sąd jest związany prawomocnym orzeczeniem, rozumianym jako określona wypowiedź sądu rozpoznającego poprzednią sprawę, będącą syntezą ustaleń faktycznych i prawnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2002 roku, V CKN 1100/00, LEX nr 74492). Oznacza to, że Sąd I instancji, jak i Sąd Apelacyjny rozpoznający niniejszą sprawę są związani dokonaną przez Sąd Okręgowy w Łomży w sprawie I C 498/10 i Sąd Apelacyjny w Białymstoku w sprawie I A Ca 190/11 oceną co do braku przedawnienia roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku. W związku z tym zarzutu przedawnienia tego roszczenia nie można było uwzględnić w niniejszym postępowaniu.

Poza powyższym warto podkreślić, że zarzut przedawnienia roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku jest niesłuszny. Po nadaniu temu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności przeciwko B. S. w dniu 3 lipca 2003 roku w sprawie II Co 2082/03, a także przeciwko L. S. w dniu 12 września 2003 roku w sprawie II Co 2177/03, toczyły się w 2004 roku dwa postępowania egzekucyjne, a kolejne zostało wszczęte w 2009 roku. Trzyletni termin przedawnienia roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku (art. 118 k.c.) był przerywany przez kolejne wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Stosownie zaś do art. 124 § 1 i 2 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, przy czym w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. Bieg przedawnienia roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku przerwany na skutek wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 1 marca 2004 roku rozpoczął się po zakończeniu tego postępowania, a zostało ono umorzone postanowieniem Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku z dnia 29 września 2004 roku, następnie bieg przedawnienia tego roszczenia został przerwany na skutek wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 27 października 2004 roku i rozpoczął się po zakończeniu tego postępowania, a zostało ono umorzone postanowieniem Komornika Sądowego Rewiru III przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku z dnia 5 kwietnia 2007 roku. Na skutek wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 16 listopada 2009 roku bieg przedawnienia tego roszczenia został ponownie przerwany i nie rozpoczął się na nowo, albowiem postępowanie to nie zostało zakończone.

Jeśli chodzi o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą objętą bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku – 2.989.411,39 złotych, a kwotą objętą wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 27 października 2004 roku - 2.683.551,39 złotych, co do której nie toczyło się drugie postępowanie egzekucyjne, to trzeba stwierdzić, że nie można mówić o przedawnieniu roszczenia w tym zakresie, skoro nastąpiło zaspokojenie wierzytelności pozwanego w tej kwocie, co pozwany sam przyznał. Obowiązek wynikający z bankowego tytułu egzekucyjnego numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku w zakresie tej kwoty (różnicy) po prostu wygasł na skutek

spełnienia świadczenia. W związku z tym, że jedynym zarzutem podniesionym w pozwie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego był zarzut przedawnienia roszczenia objętego tym tytułem, to w niniejszym postępowaniu nie było podstaw do uwzględnienia powództwa przeciwegzekucyjnego również co do kwoty, w zakresie której na skutek spełnienia świadczenia wygasł obowiązek wynikający z bankowego tytułu egzekucyjnego numer (...) z dnia 27 czerwca 2003 roku.

Pozostałe, poza przedawnieniem, zarzuty powodów, jak wyżej wskazano nie podlegały rozpoznaniu w niniejszym procesie z uwagi na prekluzję z art. 843 § 3 k.p.c. Odnosząc się zaś do kwestii wyliczenia kwoty, jaką obecnie powodowie są zobowiązani zapłacić na rzecz pozwanego, to wskazać należy, że w pozwie nie podniesiono co tego zarzutu, powodowie nie zgłosili też wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, który dokonałby stosownych wyliczeń. W procesie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego Sąd nie jest zobowiązany, a wręcz nie może podejmować z urzędu działań celem ustalenia kwoty, jaką powodowie są obecnie zobowiązani zapłacić na rzecz pozwanego. Nie było zatem podstaw do rozliczenia długu powodów wobec pozwanego. Oczywiście nie zamyka to drogi do dokonania takiego rozliczenia. Jest to bowiem możliwe np. w ramach postępowań ze skargi na czynności komornika.

Z tych względów apelacja, jako pozbawiona uzasadnionych zarzutów, podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Uwzględniając charakter niniejszej sprawy, a także sytuację osobistą i majątkową powodów, obciążono ich obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego jedynie części kosztów procesu za drugą instancję, tj. kwoty 2.000 zł, stosownie do art. 102 k.p.c.